

שהבגד לא עושה את השיר, מבישות קדימה בתקווה. בדיעבד הסתבר להן שהן טעו. למרות ההרכב הקולי המעניין, הקהל ביקר את התלבשות והופעה הייצוגית.

רתי בן-אברהם, חני אליקים, פנינה ברק, ורדה נוגה ואי-ריס שמי בתחילת דרכן המשותפת. כשעוד חשבו

חמישייה

„היינו להקה עם פוטנציאל אדיר, שנפלה קורבן לחוסר מול, חוסר תשומת-לב מצד המישרד שלה, ולדעת קהל שאני ממש לא מבינה. אבל עם הכל ביחד, אם היום אני מסוגלת לעזוב את הלהקה ולהיות בטוחה שאשיג עבודה, זה בזכות והודות לארבע וחצי שנים שהייתי בסקסטטה.“

קצין קטן

ומנופח

את לא חושבת שתצטערי על שנזבת? „אני מקווה שלא. אם לפעמים יבואו לי היריחורים של חרטה, תיי-כך אזכיר לעצמי את הערבים הארוכים של הנסיעות לכמה הופעות איומות.“

כלומר? „בממוצע הופענו שלוש פעמים בשבוע. לדוגמה: פעם בצפת, פי-עם בעכו ופעם באיזה בסיס צבאי. נוסעים שלוש שעות להופעה. מגיעים ולא מוצאים את האתראי. אין מה לשתות, הבימה לא מסרדרת, איש הקול זה אחד שכבר פישל לנו הופעה קודמת, אין חדר-הלבשה. בסוף מאלתרים איזה ביי-מה, מתלבשים כשאחת מחזיקה חולצה פרושה והשנייה מגרשת את המציצים. עולים על הבימה עם מצבירוח של תישעה באב, לפעמים יושבים בשורה הראשונה ואיכשהו מסתדר מצבירוח. אבל הפעמים יושבים בשורה הראשונה כמה חברה מאוד נחמדים ומאוד מתוכנים, שמוציאים לשון ועושים לנו תנועות מאוד מסוימות, ואת

פסלות בקדם-

אירוויזיון

חתי החלטת לפרוש? „החלטתי כבר מזמן. אבל איכ-שהו הדבר תמיד נדחה. החברות לחצו עלי לא לעזוב, ומכיוון ש-היינו ביחסי חברות כליכך קרר-

רק ששמו של תקליט

כבר די הרבה זמן. יש לך חלומות להיות זמרת סולנית? „זו שאלה קשה מאוד. אם יהיה מישהו שיחשוב שאני יכולה לה-יות זמרת סולנית, וירצה לתת לי הזדמנות — לא אסרב. אבל זה לא החלום שלי, ובפירוש לא בגלל זה עזבתי את הלהקה. לכל אחד יש חלומות של הצלחה גדו-לה, אבל אני בן-אדם מציאותי ואם אוכל להתפרנס ממה ש-יעניין אותי ויהיה קשור במוסיקה — זה מספיק.“

וככה את חוזרת לאלמוניות? „אני לא בדיוק אליזבת טיילור, לא כולם מזהים אותי ברחוב, ו-אלה שכן מזהים, לפעמים הייתי מוותרת עליהם. יש אנשים שאם הם ראו אותך בטלוויזיה או ב-הופעה חיה, הם מרגישים שיש להם קושאן עליך. אין להם בעיה לתפוש אותך ביד, למשוך בשע-רות, להתקרב באמצע הרחוב קרוב מאוד אליך, ולהגיד „יה איזה עציניים“ או אפילו „יה איזה צבע בשערות“. לטלפן 20 פעם ביום ולהגיד „בובה אולי תשירי לי משהו.“

או כמו שקרה לנו באשדוד, הלכנו ברחוב ושתי בחורות צע-יות זיהו אותנו, הלכו אחרינו, ויאמרו „הנה סקסטטה יה בנות זונה.“ אם לחזור לאלמוניות זה לוותר על הדברים האלה — אני מוכנה.“

גם חני אליקים עזבה את ה-להקה. מה יעשו שלוש הנותרות? „עוד לא ברור. הן במשאומתן בינן ובינן עצמן.“

מה את מאחלת להן? „אני מאחלת להן לגרום לי להצטער שעזבתי את הלהקה. ר-אני מאחלת להן ששמו של ה-תקליט האחרון שלנו הכל זהב, יהפוך למוטו שלהן.“

דניאלה שמץ

ביום, תמיד דחיתי את העניין. הי-מחשבה היתה בי הרבה מאוד זמן, והקדם-אירוויזיון האחרון הר-כיה לי שאני צודקת, ועזר לי להחליט סופית.“

איך את מטבירה את הכישלון החרוץ הזה בקדם-אירוויזיון? „קודם כל צריך לשים את הי-דברים בפרופורציה. אסור לשכוח שבכל פסטיבל ובכל תחרות יש מישהו שמגיע למקום האחרון, זו לא המצאה פרטית שלנו. אבל ברור לי לגמרי שזו היתה שר-שרת של פסלות. פשלה של שיר, פשלה של תילבושות וגם פשלה של טכנאי הטלוויזיה. את הדברים מאחרי הקלעים הקהל לא יודע, אבל זה חלק מאוד חשוב של מה שהוא רואה אחר-כך על האקרן. לצלם שיר לטלוויזיה לוקח הרבה מאוד זמן. את השיר של אבי טולדנו, למשל, או של צביקה פיק, צילמו במשך שלוש שעות. כשהגיע התור שלנו להצטלם, היתה השעה 11.30 בלילה, והטכ-נאים אמרו לנו מיד שיום העי-בודה שלהם נגמר בדיוק ב-12. וכך היה. בדיוק ב-12 הם סגרו את הכלים שלהם והלכו הביתה. ככה זה גם נראה אחר-כך בטל-ויזיה.“

אחרי הקדם-אירוויזיון הסתבר לי, שהאיש שהמציא את המיפס-ט שהשימחה היחידה שיש בארץ היא השימחה לאיד, היה ממש גאון. אי-אפשר לתאר את ההר-גשה האיומה שכולם השתדלו לתת לנו. בבוקר ירדתי לקנות סי-גריות בקיוסק ממול, המוכר רץ לקראתי, כולו חיוכים, וצעק: לוש נקודות, זה? שבועיים לא הלכתי ברגל. מרחוב גורדון ועד לשדרות קרן-קימת נסעתי באר-טו, כדי לחסוך מעצמי את המח-מאות.“

מה את הולכת לעשות עכשיו? „לעבוד בהפקה של ג'ינגלים ושל תקליטים, מה שאני עושה

„סקסטטה“ יחד עם ציפי שביס, נורית גלרון וששי קשת במופע הי-גנדיזיון פנטסיה בארץ הפלאות, שחופק עליידי אבשלום רובין, שהוא זכה להצלחה שקיוו לה. זו הייתה ההשתתפות היחידה של להקת סקסטטה במופע מסוג זה.